

Протокол

№

гр. София, 26.09.2013 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав**, в публично заседание на 26.09.2013 г. в следния състав:
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арнаудова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2755** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 15,35 ч. се явиха:

ОСПОРВАЩИЯТ – К. Ц. Г. – уведомена от предходното съдебно заседание, се явява лично и се представлява от адв. Ц., с представено по делото пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКТОРЪТ НА ДИРЕКЦИЯ „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“ – С., гр. С. – уведомен от предходното съдебно заседание, се представлява от юрк. С., с днес представено пълномощно.

СПП – редовно уведомена, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА молба, депозирана от оспорващия на 16.07.2013 г., в която е конкретизирано направеното от него доказателствено искане за допускане до разпит на свидетел.

ДОКЛАДВА молба, депозирана от ответника на 17.07.2013 г. с приложения към нея писмени документи.

АДВ. Ц. – Поддържам жалбата. Както и искането за допускане до разпит на свидетел, който водим. Да се приемат приложените доказателства. Не възразявам да се приемат

доказателствата приложени към молбата от 17.07.2013 г. Към настоящия момент нямам други искания и няма да соча други доказателства.

ЮРК. С. – Оспорвам жалбата. Да се изслуша допуснатият ни свидетел. Не възразявам по искането на оспорващия за допускане на тъкъв. Допълнително представям и моля да приемете известие за доставяне, към което са били приложени оспорените административни актове. Няма да соча други доказателства.

АДВ. Ц. – Считаю, че представените днес от ответника документи са неотнoсими по спора, тъй като те касаят връчването на крайните документи и са получени лично от оспорващата.

ЮРК. С. – Считаю, че същите са относими, тъй като касаят начина на връчване на актовете на оспорващата съгласно предвидения в чл 61, ал. 3 от АПК начин.

СЪДЪТ, по доказателствата,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА приложените към молба от 17.07.2013 г. и представените в днешното съдебно заседание писмени документи като доказателства по делото.

ДОПУСКА на оспорващия един свидетел при режим на довеждане, за установяване на посочените в молбата от 16.07.2013 г. обстоятелства.

СВИДЕТЕЛИТЕ бяха въведени в залата.

СЪДЪТ пристъпи към снемане самоличността на свидетелите по представени от тях лични карти.

З. А. С. – 37г., неосъждана, без дела и родство със страните по делото.

Ч. Й. Т. – 62 г., неосъждан, без дела и родство със страните по делото.

След снемане самоличността на свидетелите съдът им върна представените от тях лични карти.

СЪДЪТ предупреди свидетелите за отговорността по чл. 290 НК, която носят за затаяване на истина или потвърждаване на неистина.

СВИДЕТЕЛИТЕ обещаха да кажат истината.

Свидетелят Ч. Й. Т. беше изведен от залата.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетелката З. А. С..

На въпроси на юрк. С., свидетелката отговори така:

ЮРК. С.: Каква длъжност заемате, къде и откога?

СВИДЕТЕЛКАТА: Работя в Дирекция „Социално подпомагане” – С., към район „С.” от 04.04.2012 г.

ЮРК. С.: Посещавали ли сте дома на оспорващата, кога, по какви поводи и оставяли ли сте конкретни съобщения?

СВИДЕТЕЛКАТА: На 15.10.2012 г. заедно с колежката Я. Г. около обяд, на [улица], долу на вратата даже и в момента пише, че звънецът не работи, трудно е влизането там и на тази дата въобще не успяхме да влезем в блока. З. на другите звънци, на които не пишеше, че не работят, но никой не ни отговори и никой не дойде да отвори вратата. Оставихме съобщение на входната врата на блока поради това, че не може да се влезе по друг начин. Законът изисква, че след три дни от първата дата, на първото посещение, трябва отново да се направи посещение на адреса. Направихме второ посещение на 18.10.2012 г. Посещенията правихме във връзка с подадена

молба-декларация от К. Г., във връзка с отопление. Съгласно наредба РД-5 /16.05.2008 г. молбите-декларации се подават от 01.07 до 31.10 на съответната година. Нейната молба, беше подадена в началото на месец октомври и в рамките на 20 календарни дни трябваше да бъде направено посещение на адреса за да бъде извършена обективна социална оценка и анкета. На 18.10.2012 г., когато беше второто посещение на адреса, около 16.30 часа, с колежката Д. С. – друга колежка, отново отидохме на адреса и отново звънецът за входната врата на блока не работеше, въртахме се пред блока в рамките на 5-10 минути за да открием някой, който да ни отвори и в този момент излезе жена, която беше може би около 40-50 г. и се държа грубо с нас. Попита ни къде отиваме и какво искаме. Казахме ѝ какви служители сме, от коя служба сме и за какво отиваме. Поиска ни служебна карта и моята колежка я показа. Тогава ни пропусна да влезем във входа на блока. След влизането ни по този труден начин, аз реших да отида директно на входната врата на г-жа Г., тъй като влизането в този вход е трудно. Жилището ѝ се намира на 5 ет., вдясно от стълбите, кафява врата. З., звъняхме, но никой не отговори и тогава поставихме на самата врата второто съобщение – уведомление за посещаване на адрес. Тъй като бяха извършени две посещения, на следващия ден, въпреки че в закона пише ясно - чл. 27 ППЗСП, че при направени две посещения, се прави отказ на молбата-декларация, поради невъзможност да се извърши социална анкета. Въпреки всичко на 19.10.2012 г. отново отидох на адреса - /трето посещение/ с колежката Д. Г.. Отидохме около 16,30 ч. и отново не успяхме да влезем, отново чакахме да влезе или излезе някой, но не успяхме да влезем. Междувременно, въпреки че не съм длъжна да правя това, аз звънях и на телефона, който мога да кажа: 872 64 47, дори от дома си звънях. По закон посещенията, във връзка с подадена молба-декларация се правят инцидентно, в рамките на 20 дни. Правих посещенията, защото г-жа Г. е спечелила дело през 2010-2011 г., което е по същия повод и трябва да попълни саморъчно написана молба как да ѝ бъдат изплатени тези пари, тъй като е спечелила делото и трябва лично да попълни молбата, бях длъжна да я открия по този повод. Имаше срок, в който да се изплатят парите ѝ. След като при третото посещение отново не я открихме, отидохме на четвърто, вече на 26.10.2012 г., когато срокът на молбата вече ,мисля, че беше изтекъл. Мисля, че беше в следобедните часове, с колежката Д. С., с чиято служебна карта успяхме да влезем при второто посещение. На това четвърто посещение отново не успяхме да влезем. З. на всички звънци и никой не ни отговори, а на звънеца на г-жа Г. пише, през целия посочен по-горе период, както и днес, че не работи. През цялото време, в работно време и извън работа - от дома си, съм звъняла на този телефон – нейният домашен стационарен телефон и никой не ми отговори.

ЮРК. С.: Посещенията на социалните работници по повод адресите на лицата подали молба-декларация, регистрират ли се в дирекцията и с какви показатели?

СВИДЕТЕЛКАТА: Има дневник, който е за така наречения обход, където ходим на адреси. Вписваме дата на излизане, час на излизане, адрес на посещение, социални работници – минимум по двама ходим, и подпис на социалните работници, които са отишли на адреса.

ЮРК. С.: Оспорената заповед на ДСП – „С.“, която е получена от г-жа Г. на 28.12.2012 г., имате ли спомен къде е извършено нейното получаване?

СВИДЕТЕЛКАТА: Когато трябва да се направи социален доклад /законът казва 20 дни/ след всичките тези посещения, се пише – социален доклад с отказ, поради невъзможност за извършване на социална анкета и за направена обективна социална

оценка на съответната помощ на лицето. След като директорът на дирекцията слага своя подпис за потвърждение на отказа, който давам, тъй като давам само предложение за отказ, директорът решава. Оригиналната заповед се изпраща по пощата на съответното лице – г-жа Г. и от пощата ми идва на плика с отбелязване – непотърсено съобщение. Отново законът не ми дава основание да правя това, но изпращам второ писмо със заповед в него, но отново казвам, че това не съм длъжна да правя. Писмото отново идва катко непотърсено. След като г-жа Г. явно вижда, че не си получава помощта, след два месеца идва при нас, края на декември, да пита какво става с нейната помощ, която е подада в началото на октомври, преди 3 месеца. Дадох ѝ, и разпечатах пред нея плика с оригинала на заповедта с мотивиран отказ за ненамиране на адрес.

ЮРК. С.: Тя подписа ли се на известието за доставяне?

СВИДЕТЕЛКАТА: Тя се подписа на писмото и заповедта като получил заповедта лично.

ЮРК. С. – Нямам повече въпроси.

АДВ. Ц. – Имам въпроси към свидетелката.

АДВ. Ц.: От кога е предвиден този ред, конкретно, че социалният доклад трябва да се извърши в 20-дневен срок?

СВИДЕТЕЛКАТА: Това е смисъла по чл. 27 от правилника, който е влязъл в сила 2003 г. ДВ бр. 40.

АДВ. Ц.: Казахте, че сте започнала работа на тази длъжност на 04.04.2012 г. на каква длъжност бяхте преди това?

СВИДЕТЕЛКАТА: Работя в системата на социалното подпомагане от 04.10.1999 г. в Дирекция „Социално подпомагане” – Л.. До 2006 г. бях на същата длъжност - социален работник, в същия отдел. Имах прекъсване от 6 г. и после 2012 г. отново влязох в системата, но вече в Дирекция „Социално подпомагане” – С..

АДВ. Ц.: Споменахте няколко пъти телефона, който знаете наизуст и на който сте звъняли, може ли да го повторите?

СВИДЕТЕЛКАТА: Да този телефонен номер е 872 64 47, това е тел., който г-жа Г. е давала в молбите-декларации и който е при нас в системата.

АДВ. Ц.: Казахте, че при посещенията ви жена се е държала грубо с вас, а попитахте ли как се казва?

СВИДЕТЕЛКАТА: Тази жена, която се държа изключително грубо с нас не я попитахме за името ѝ, но това стана вторият път, по време на второто посещение на 18.10.2012 г., което направихме с колежката Д. С., което е единственото посещение, на което успяхме да влезем през вратата на входа. Тогава сложихме съобщение на входната врата на апартамента на г-жа Г., а на 15.10.2012 г. сложихме съобщение на входната врата на блока.

АДВ. Ц.: Какво пишеше на входната врата на г-жа Г., когато оставихте съобщението?

СВИДЕТЕЛКАТА: Пишеше сем. Г.. Семейство Г. пише и на звънеца на входната врата на блока.

АДВ. Ц.: Вие как поставихте съобщението, с тиксо ли го залепихте?

СВИДЕТЕЛКАТА: Съобщението е с размер ½ лист А 4. Сгънахме листа два пъти, така че съдържанието да не се вижда и го подпъгнахме на касата на вратата.

АДВ. Ц.: През цялото време ли звъняхте на този тел. 872 64 47, който твърдите, че сте взели от молбата-декларация на оспорващата?

СВИДЕТЕЛКАТА: Казвам, че съм го взела от компютърната система, в която ни е

базата данни.

АДВ. Ц.: Защо не го взехте от молба-декларацията, която тя попълва за да иска помощта и която е подадена на 05.10.2012 г.

СВИДЕТЕЛКАТА: Защото когато съм взела телефона, е било от самия компютър, а когато съм звъняла е било от дома ми и нямам право да изнасям информация от дирекцията.

ОСПОРВАЩАТА Г. – Имам въпрос към свидетелката.

ОСПОРВАЩАТА Г.: Когато бях при вас на 28.12.2012 г. и лично взех на ръка отказа, вие ми казахте, че сте изпратили по пощата заповед за отказ и тази заповед се е върнала при вас, с обратна разписка, извадихте плика и на него наистина има обратна разписка, отворихте плика и той беше ли празен?

СВИДЕТЕЛКАТА: Когато го отворих, в първия момент вътре, вие и аз видяхме, че няма писмо, но след това, когато аз бръкнах по-навътре, там беше заповедта.

ОСПОРВАЩАТА Г.: Как изглеждаше жената, която ви отвори вратата по време на второто посещение?

СВИДЕТЕЛКАТА: Висока около 170,00 см., слаба, спортен вид, с къса коса и малко по-властен, мъжки тембър. Застана на входната врата без да ни допуска вътре и на самата входна врата ни пита кои сме и къде отиваме. Отговорихме, че сме от ДСП – „С.” и отиваме при г-жа Г. и й показахме служебна карта. Тя изведнъж тръгна навън, пусна вратата и самата врата, понеже е тежка, удари силно колежката ми по ръката. Тогавя влязохме в блока, качихме се в асансьора и оставихме съобщението. В крайна сметка поставихме две съобщения. Първото на входната врата на блока при първото ми посещение на 15.10.2012 г. а второто на 18.10.2012 г. на входната врата на апартамента.

АДВ. Ц.: Съобщението, което поставихте на входната врата на блока и то ли беше сгънато на четири и пишеше ли за кого е?

СВИДЕТЕЛКАТА: Разбира се, че пише за кого е. Беше сгънато на четири и отново сложено по този начин - подпъхнато отстрани на входната врата на блока. Когато се сложи на пода може да хвъркне, може да се настъпи и никой да не го види.

АДВ. Ц. – Нямам други въпроси към свидетеля.

ЮРК. С. – Имам допълнителен въпрос.

ЮРК. С.: Имате ли спомен как изглежда вратата на апартамента и работи ли звънецът?

СВИДЕТЕЛКАТА: Да, звънецът работи, звъни с нормален звън доколкото си спомням и самата врата е кафяв цвят, стар тип, дървена врата с топка. Два апартамента са на етаж и нейният апартамент се намира по стълбите вдясно като се качваш.

ЮРК. С. – Нямам повече въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетеля.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетеля Ч. И. Т..

На въпроси на адв. Ц., свидетелят отговори така:

АДВ. Ц.: Вие не живеете в блока. Посещавате ли често блока, в който живее г-жа Г. и по каква причина го посещавате?

СВИДЕТЕЛЯТ: Посещавам го с цел да й помагам, тя ми е приятелка.

АДВ. Ц.: Има ли заболяване?

СВИДЕТЕЛЯТ: Тя е с първа категория инвалидност – диабет.

АДВ. Ц.: Бихте ли ни казали от колко години посещавате съвсем често дома на г-жа Г.?

СВИДЕТЕЛЯТ: Може би от 4-5 г. посещавам дома ѝ през някой друг ден.

АДВ. Ц.: Къде се намира таблото за съобщения на входа?

СВИДЕТЕЛЯТ: Намира се от вътрешната страна на входа, като се влезе отляво.

АДВ. Ц.: Какво пише на входната врата на г-жа Г.?

СВИДЕТЕЛЯТ: Пише К. - баща ѝ, и Г. – сем. има две отделни табели отгоре пише само Г., отдолу К..

АДВ. Ц.: Какво представлява входната врата на апартамента на г-жа Г., дървена, метална?

СВИДЕТЕЛЯТ: Заклучва се с касов ключ, стара врата, с топка е мисля, но не помня. Горестранната не съм я отварял и не мога да кажа дали е метална или дървена. Прилича на дървена, но може да е метална.

АДВ. Ц.: Знаете ли от кога е сменен стационарният телефон на г-жа Г.?

СВИДЕТЕЛЯТ: От 4-5 г. не е сменян. Точно година не мога да кажа, но в последните няколко години твърдо е този телефон. И не е сменян

АДВ. Ц. – Нямам повече въпроси.

ЮРК. С.: Казвате, че на вратата отгоре има надпис сем. Г., а отдолу К., с еднакви размери и яснота ли са?

СВИДЕТЕЛЯТ: Ще се забележат и двете и двете са еднакви приблизително и буквите се забелязват.

ЮРК. С. – Нямам повече въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетеля.

АДВ. Ц. – Нямам други доказателствени искания и няма да соча други доказателства.

ЮРК. С. – Нямам други доказателствени искания и няма да соча други доказателства.

СЪДЪТ, предвид липсата на други доказателствени искания от страните,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Ц. – Моля да уважите жалбата и да отмените заповедта и решението на С.. Очевидно на формален принцип чл. 27 ППЗСП е отказано отпукането на помощта. Начинът, по който свидетелката обясни как са поставяни съобщенията логично води до това, че няма и как да са получени. Закрепени така, на касата на входната врата, всеки може да ги вземе и изхвърли. Това, което е поставено на личната врата, показва че не е поставено където трябва, тъй като видно от показанията на свидетеля Т. на вратата не пише К. Г. или само Г., както твърди свидетелката, а пише Г. и К.. През целия процесен период оспорващата е живяла на адреса си и само случайност може да е причината четири пъти да не бъде намерена. Телефонът, на който свидетелката твърди че е звъняла, е променен през 2005 г. и в момента е тел. 870 19 84. Този телефон е посочен в молба-декларацията, която е подадена за отпускане на помощта. Още когато оспорващата е подала документите си ѝ е било казано, че тъй като вече е осъдила веднъж общината ще ѝ бъде отказвано по различни поводи постоянно. Очевидно е, че сега поводът е посещения, в които тя не е била намерена. Моля да ми дадете възможност да представя писмени бележки.

ЮРК. С. – Моля да оставите жалбата без уважение. Изпълнени са всичките изисквания на чл. 27 ППЗСП. Няма нормативно изискване къде да бъде поставено съобщението и след като няма достъп до вратата на апартамента, същото може да се постави и входната врата. В подкрепа на изложеното е второто посещение, където съобщението е поставено на входната врата на апартамента, чието описание е идетнично, с изложеното от другия свидетел. Не следва съдът да възприема твърденията на г-жа Г., че съществува предварителна закана, че и този път ще получи отказ, тъй като те са недоказани. В подкрепа на съобщенията е видно, че обжалваните актове са съобщени с три писма от пощите, които са оставяли съобщения и те също не са намирани от г-жа Г. и тя лично ги е получила. Моля да ми бъде дадена възможност да представя писмени бележки.

СЪДЪТ, предвид направените от страните искания,
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА възможност на страните, да представят писмени защиты с препис за насрещната страна, в 10-дневен срок от днес.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16,54 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: